

Taidolla saneerattu koti voitti Vuoden Talo -kilpailun

NRO 9-10
Syys-lokakuu 2006
HINTA 6,50€

Talo & Koti

SISUSTUS • REMONTTI •

Nyt vain

5⁵⁰

- Näin säästät sähköä!
- Oikea valo oikeaan paikkaan

Uutta!

**Omat kuvat kankaalle
ja kalusteisiin**



SISUSTUSNUMERO



**Keittiö
remontissa**

2 onnistunutta uudistusta

- 3 x syksyn uusi tyyli
- Uudet ihanat matot
- Monikäyttöiset sarjapöydät

● **Moderni hirsitalo Lapissa**

PAL.VKO 2006-43
6414888 142280 06009
814228-0609 € 5,50



Vuoden Talo -kilpailun voittajan valitsi raati. Lukijat ovat valinneet oman suosikkitalonsa, ja tämän äänestyksen tulokset kerromme seuraavassa lehdessä.

Vuoden Talo 2006 -voittaja on **TAIDOLLA SANEERATTU**

Talo&Koti-lehden Vuoden Talo 2006 -kilpailun voittajat, rakennusarkkitehdit Nina Kosola ja Arto Liimatta, tekivät kulttuuriteon saneeratessaan vanhan funkistyyllisen osuuskaupan talon Iiomantsissa Pohjois-Karjalassa. Rakennuksen yläkertaan valmistui pariskunnan koti, alakerrassa toimistotilojen remontti on vielä kesken.



Vanha osuuskaupan talo edustaa 1930-luvun puufunktistyyliä aidoimmillaan. Tänä kesänä uudelleenverhoiltu funkiskuuatio sai pintaansa valkoista petroliöljymaalia.



Nina Kosola ja Arto Liimatta tulevan arkkitehtikonttorinsa edustalla talon alakerrassa. Tyyliin kuuluu myös aito Vespa.

◀ Ison tilan toisessa päädyssä ovat keittiö ja ruokailutila, toisessa oleskelutilat. Merbau-puinen ruokapöytä on pariskunnan omaa designia ja jalkoina on Ilomantsin mustaa kiveä Kivimantsilta. Muoviset tuolit ovat Eero Aarnion vanhoja toimistokalusteita.

Aina kylän keskipisteenä ollut osuuskaupan talo ehti olla kymmenisen vuotta tyhjillään, ennen kuin edellinen omistaja Kapiteeli laittoi sen myyntiin. Rakennusarkkitehtipariskunta Nina Kosola, 34, ja Arto Liimatta, 46, huomasi ikkunaan ilmestyneen myyntikyltin saman tien, sillä heillä on työhuone vastapäisessä talossa.

Nuoripari asui tuossa vaiheessa 43 neliön paritalokaksiossa lähistöllä ja etsiskeli uudeksi kodikseen vanhaa, korjausta kaipaavaa taloa. He olivat ehtineet tutustua vasta vanhaan pappilaan ja yhteen rintamiestaloon, kun osuuskaupan talo tuli myyntiin.

– Vaikka tiesimme talon olevan tyhjillään, pidimme sitä niin isona ja hahmottamattomana, ettei meille tullut mieleenkään lähteä tutkimaan sitä tarkemmin. Kun näimme myyntikyltin, sovimme esittelyyn enemmän uteliaisuudesta kuin todellisesta kiinnostuksesta. Ensimmäisellä käyntikerralla talo tuntui meistä tosi rumalta ja kauhealta. Huonokuntoisessa rakennuksessa tunnelma oli ahdistava ja ankea, emmekä innostuneet alkuunkaan. Ulkopuoli oli kaiken muun kauheuden lisäksi hiekkapuhallettu pilalle, Nina muistelee.



TAIDOLLA SANEERATTU

– Avaimet jäivät jostain syystä meille, ja kävimme katsomassa taloa useamman kerran. Pikkuhiljaa rumuus kääntyi kauneudeksi ja aloimme kaiken keskellä nähdä, millaisilla muutoksilla kokonaisuus saataisiin toimivaksi. Alusta asti oli selvää, että vain talon runko jäisi paikalleen ja kaikki myöhemmin remontoitu hirvitys revittäisiin välittömästi pois, Arto jatkaa.

Ei museoksi

Ilomantsin keskustassa sijaitseva talo on rakennettu vuonna 1939 ja se edustaa kyläyhteisössä erottuvaa puufunkiskauppaperinnettä Erkki Huttusen tyyliin. Ilomantsilaisille tunnepitoinen paikka on käynyt läpi monta vaihetta vuosien varrella. Osuuskauppa-ajan jälkeen se on toiminut muun muassa kunnanvirastona, turkisompelimona, matkustajakotina ja insinööri-toimistona.

Talon kahdessa kerroksessa ja pihasiivessä on tilaa kaikkiaan 690 neliötä. Pariskunnan koti on rakennettu yläkertaan, ja alakertaan on valmistumassa toimistotilaa sekä kahvila. Pihasiiveen rakennetaan saunatilat ja varastoja, sillä vanhan talon yläkertaan ei haluttu saunaosastoa.

Puurakenteisessa talossa on pulpettikatto. Yläkerassa on vanhan tyylin mukaiset kaksiruutuiset ikkunat ja alakertaan on palautettu isot näyteikkunat. Myös ulkolaudoitus uusittiin vanhan mallin mukaan, ja hiljattain se sai funkishenkisen valkoisen petroliöljymaalipinnan. Pihanpuolelle aukeavat kaksi parvekettä saavat vielä uudet kaiteet, ja samalla kulkumarvekkeen suorakulmaista kaidetta pyöristetään paremmin tyyliin sopivaksi.



Loft-tilasta on erotettu lasiseinällä kirjasto, jossa on P.E. Blomstedtin Merivaaralle suunnittelema funkiskalusto. Kaikkiaan 13-osaisen kaluston Arto löysi sattumalta Huuto.netistä.


Kadunpuoleinen osa yläkertaan on yhtä avonaista, loftmaista tilaa. Upea katto on jännittävästi aaltoilevaa jalopuusälettä ja lattia on päällystetty pontatuilla mäntyvanerilevyillä. Eri paikoista pikkuhiljaa hankitut Yki Nummen klassikkovalaisimet ovat suomalaista valaisindesignia parhaimmillaan. Yrjö Kukkapuron 416 P -nahkanojatuolit ja -pöytä ovat 1960-luvulta.

Sisäntulossa on hauska säilytyskaluste, jonka 48 valmiiksi sarakoitua ovea pariskunta osti kierrätyskeskuksesta. Lokeroissa pysyvät hyvässä järjestyksessä kaikenlaiset pikkutavarat.

Sisustus koostuu eri aikakausien suomalaisista design-klassikoista.

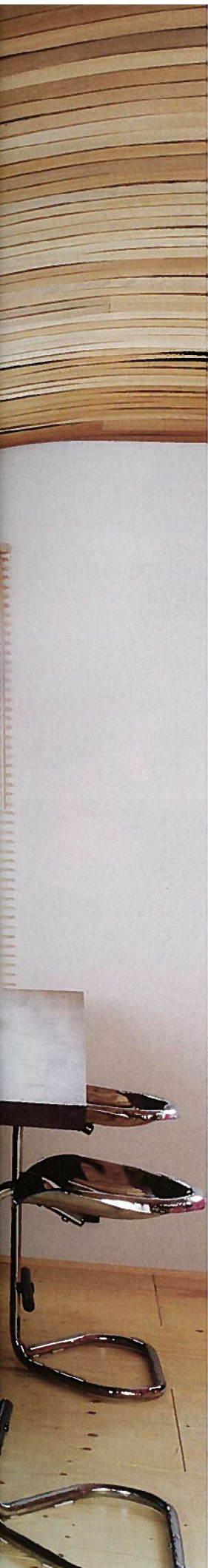
Oleskelutilassa on kaksi muhkeaa nahkasohvaa. Ne on sijoitettu vastakkain, jotta vieraat voivat istua mahdollisimman lähekkäin. Cubic-sohvat ovat Koe-ryhmän - Ristomatti Ratian ja Oikarisen veljesten - suunnittelemat ja Soffatalosta. Kuparinen valaisin on Yki Nummen suunnittelema Outokumpu. Kamiinan takaseinä ja lattia on päällystetty Ilomantsin mustalla kivellä. Julistetaulu on ostettu Wienin museokorttelista.



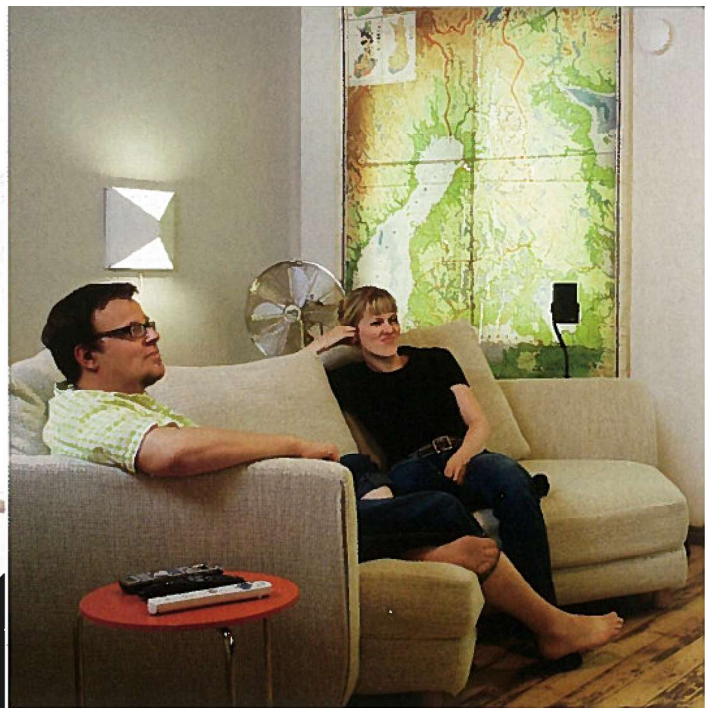


Oma koti on uusien
ideoiden kokeilukenttä.

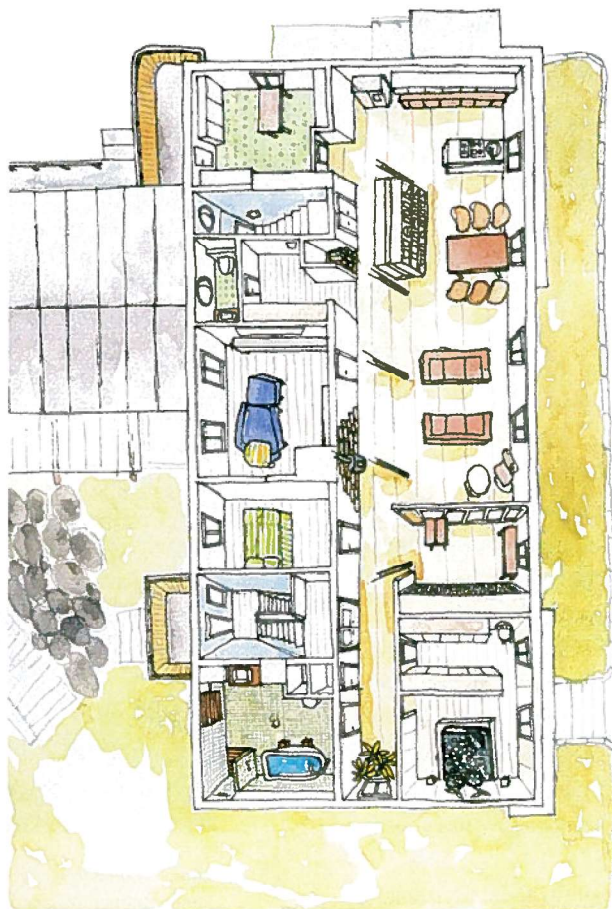
Herkuttelevassa perheessä tarvitaan reilunkokoinen keittiö, jossa molemmat mahtuvat laittamaan ruokaa yhdessä. Keittiö on tilattu A la Cartelta Joensuusta. Alakaapit ovat pähkinäväriset ja vetimettömät yläkaapit on kiiltomaalattu valkoisiksi. Mäntyvanerilattia on osoittautunut hyvin toimivaksi ja helppohoitoiseksi myös keittiössä.



Nina ja Arto viihtyvät kotona ja ovat innokkaita ruoanlaittajia. Iso ruokapöytä on tarpeen vieraanvaraisessa kodissa. Asunnon seinät on verhoiltu vanhaan tyyliin tapetoiduin huokolevyin, jotka toimivat myös hyvinä lämpöeristeinä.



Telkkarihuoneessa on iso löhösohva ja iso valkokangas videotykkineen. Bose-äänentoistojärjestelmä on Joensuun Äänestä ja kuvasta. Hauska idea on käyttää pimennysverhoja vanhoja koulukarttoja.



Yläkerrassa on 163 asuinneliötä.

TAIDOLLA SANEERATTU

– Meidän piti päättää jo remontin varhaisessa vaiheessa, mitä haluamme talosta. Sanoimme ei sekä ”museolle” että täydelliselle entistämiselle. Lähtöideana oli tehdä vanhan talon mukaisia ratkaisuja modernisti vanhaa funkishenkeä vaalien. Me halusimme säilyttää talon ja näyttää esimerkilämme, että vanhan, mutta terverunkoisen rakennuksen kunnostus on järkevää. Remontissa meille oli tärkeää, että kaikki materiaalit olivat luonnonmukaisia. Uskoisin, että kyläläisetkin hahmottavat talon entiseksen vielä saneerauksen jälkeen.

– Kun suunnittelimme tilajakoa, luonnollinen päätös oli tehdä yläkerrasta asunto. Halusimme kunnioittaa yläkerran alkuperäistä huonejakoa, joka säilyikin kantavan seinän toisella puolella vanhan mukaisena. Toiselle puolelle rakensimme loft-tyyppisen ison tilan. Paperilla luonnostelimme montaa hyvää versiota, mutta sitten tästä tulikin lähes täydellinen, Arto kehuu leikillisesti.

Luovaa leikkiä

Puolentoista vuoden rakennus- ja remonttiurakan jälkeen Nina ja Arto ovat ehtineet asua talossaan lähes puoli vuotta. Pariskunta viettää paljon aikaa kotona ja painottaakin, että koti on tehty mukavaa asumista varten eikä jäykäksi näyttäytymistilaksi.

– Meidän ajatuksemme ovat käyneet koko ajan hyvin yksin ja projekti on ollut tiimityötä parhaimmillaan. Talo toteutui sellaisena kuin olimme sen paperilla ajatelleet. Kerrankin sai tehdä vain itsel-



▼
Vanhana hankittu amme näyttää vallan uudelta, kun sille rakennettiin puujalustat. Yksinkertaisen selkeälinjainen hana ja juoksutusputki ovat Arne Jacobsenin suunnittelemaa Vola-mallistoa. Penkkitaso on itse suunniteltu ja valmistettu jatobasta.



Ylellisen tilava kylpyhuone on väriykseltään rauhallisen harmoninen. Gustavsbergin pesuallas on Lämpökarelia Ilomantsista, hana on Arne Jacobsenin Vola. Valkoinen ja pistaasinvihreä seinälaatta ovat Joensuun Tupatarvikkeesta ja lattian hunajakennolaatta on Pukkilan mallistoa. Kotimainen puusälekehidin on lämpökäsiteltyä koivua Kiteen puukaihtimesta. Ruskeat rastamatot ovat sisustusliike H&B:stä Joensuusta.

TAIDOLLA SANEERATTU

leen, kun omat tapansa tuntee kuitenkin parhaiten. Tämä on tavallaan koetalo, jossa olemme voineet testata tavallisuudesta poikkeavia ratkaisuja, ennen kuin tarjoamme niitä asiakkaillemme. Oli riemasuttavaa tehdä itselle ja leikitellä materiaaleilla sekä yksityiskohdilla – ja saavuttaa oman itsensä luottamus. Kesähuvilamme oli ensimmäinen harjoittelukohteemme, josta tämä oli tavallaan suoraa jatku-moa, Nina pohtii.

Kodin sisustus on mielenkiintoinen kokoelma vähemmän tunnettujen suomalaisten designereiden klassikoita. Pariskunta ei ole kerännyt minkään tietyn ajankohdan esineitä, vaan eri vuosikymmenten tavarat aina 1940-luvulta alkaen ovat löytäneet omat paikkansa kodissa.

– Koska suunnittelimme jotain tällaista tulevaksi kodiksemme, olemme hankkineet vuosien varrella kaikkea kivaa, jota on tullut vastaan kirpputoreilla, osto- ja myyntiliikkeissä sekä konkurssi- ja lopetusmyynneissä. Olemme tehneet melkoisia löytöjä yllättävissäkin paikoissa ja useimmiten positiivisesti yllättävillä hinnoilla. Meistä tavarat ovat



Pikkuhuoneiden kattoon Nina ja Arto kehittivät korin pohjapunosisen jalopusälekaton, jonka he myös mallisuojasivat. Kodinhoitohuoneen komeroiden säilytystilan liukuovissa on samaa tammista säleritilää. Valaisin on Yki Nummen Triennale. Hahtuva-tapetti on Tapettitalosta.